

ΤΡΙΒΟΛΟ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 Παρασκευή 6 Μαΐου 1938
 Χρονιά 7η — Αριθμ. Φύλλου 305
 ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
 "Αντικρυ στην Εθνική Τράπεζα.
 ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΑΡ. ΤΗΛ. 4-75

ΛΕΣΒΙΑΚΗ «ΣΑΤΙΡΙΚΗ — ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ» ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Εκλεκταί συνεργασίαι

Αί Μυροφόροι

Του μονίμου συνεργάτου μας κ. ΝΙΚΟΛ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Καίπερ δὲν τοῦχα στοῦ νοῦμ νὰ συγγράψω ἕτερον θεολογικὸν ὀρθόδιον, ἰδοὺ ἐγὼ πάλιν σήμερον γράφων περὶ Μυροφόρων, ἐπειδήπερ πουλλοὶ τοὶ πουλλὲς ἐκ τῶν ἀναγνωστριῶν τοῦ πατσαβουριδίου με παρεκάλεσαν πρὸς τοῦτο. Ἀρέσκουσιν γὰρ τὰ ἄρθρα μου καὶ ἐνθάδε καὶ εἰς τὸ ὑπαιθρον, σάνκιμ στὰ χουριά, ὡς πληροφοροῦμαι ἀμ τς φίλοιμ, πὺ με συχαίρουσιν, λέγοντες μπράους!

Τί ἦσαν λοιπὸν αἱ Μυροφόροι, ὧν τὴν μνήμην ἐορτάζομεν μεθαύριον τ' Τζυριατῆ π' μᾶς ἐρχιτη, πανηγυρίζοντος τοῦ παρὰ τὸ Κωμικὸν ναῖδριου τς Ἀγίας Μουρούνας ἤγον Μυροφόρου; Τί ἦσαν; Γυναῖτες ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἀπλοῖκὲς πὺ σπέψασαι εἰς τὸν Ναζωραῖον, οὔτινος ἡ θεία γλυκύτης τὰς ἐγοήτευσεν τὸν κατηκολούθησαν ἀμ τὰ χουριάντων καὶ συνανήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα. Γυναικῶν ἀπλῶν οὐσῶν γιὰ τὰς ἐορτάζομεν ὡς Ἀγίας; Διότι σὰ δὲν ἦνταν αὐτὲς ἀλλοῖα ἴσως θὰ ἦτο σήμερον ἡ μορφὴ τοῦ κόσμου, Μωαμεθανιστ. ντουνιά. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ θὰ ἐλάμβανε χώραν, χωρὶς νὰ τὴν πὰρ κανένας χαμπάριον. Ποιὸς θὰ τοῦ μάθην; Οἱ μαθηταί; Εἶπομεν ἤδη πὺς ἦνταν τρυπουμένι μες τὸ σπῆτιόν των, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων (Ἰν. Κ. 19-20) μὴ γνωρίζοντες τί ἐγίνετο ἔξω. Οὔτε εἰς τὴν κηδείαν πῆγι κανέναςντων οὔτε ἐγίνωσκε κανεὶς τὸ μνημόριον, ἐνθα ἔθαψι ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ ἀμ τν Ἀριμαθαία τὸ θεῖον Του σώμα, κατόπιν ἀδείας τ' Πιλάτ πὺς ἦτο φίλος του. Μόνον αἱ Μυροφόροι εἶχαν ἀκολουθήσει καὶ τὴν Σταύρωσιν μακρόθεν «δρῶσαι ταῦτα» καὶ τὴν Ταφὴν ὡς μαρτυροῦσιν ἀπαξάπαντες καὶ οἱ τέτταρες Εὐαγγελιστάδαι (Μτ. ΚΖ'. 55-61, Μκ. ΙΕ'. 40-48, Λκ. ΚΓ'. 49-54, Ἰν. ΙΘ'. 25-28) τσ ὁποιους δὲ μὴ κατέβγῃ ἄς ἀνοίξει τὴν Ι. Βίβλον ἐνθα τοὺν παραπέμπω τσ ἄς ἀνοίξῃ τὰ στραβάτ νὰ δεῖ.

Αἱ γυναῖκες ὅσον καὶ ἂν θεωροῦνται ὅψ ἡμῶν με ἡ-μεγάλον τῶν ἀνδρῶν ἀσθενῆ πλάσματα, ἔχουσιν παλληκαριαν μέσαντων καὶ αὐτοθυσίαν. Ἀρκεῖ νὰ ἀγαπᾷ ἡ γυνὴ καὶ θυσιάζεται προθύμως, μὴ κόπτουσα πρὸ τοῦ κινδύνου, ὥσπερ πράττουσιν οἱ ἄνδρες καὶ ὥσπερ ἐπράξαν τοὶ γ' ἐντικα σουρουσοῦσαν οἱ Μαθητάδαι κόψαντες τὸ λάσπην. Μόνον αἱ γυναῖκες ἔμειναν καὶ ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν μέχρι Τάφου. Αὐτὸ πὺς λέγει ὁ Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης πὺς: «Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἰδὼν τ' Μάνατ τοὺν ἀγαπόμενὸν τοῦ Μαθητῆ ἔδισε κουντὰ λέγι τς Μάνασιτ—Γύναι, νὰ ἡ γιός»

ἔπειτα λέγι στοῦ Μαθητῆ—Νὰ ἡ Μάνας! Τσ' ἀπ' τσεῖνιναν τν ὥρα τὴν πῆρι ἡ Μαθητῆς σπῆτιτ» (Ἰν. ΙΘ' 26-28) δὲ λουγαριάζιτη, διότι κανένας ἄλλους Εὐαγγελιστῆς δὲν τοῦ μαρτυρᾷ ἡ δὲ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὡς περιέχουσα κινησιολογίαν τίθεται ὑπὸ καθαρίσιν, συνωδὰ τῆ παροιμία «Γιάνις τσιρ-νᾷ τσι Γιάνις πῆνι».

Θέλου νὰ πὺ πὺς μόνι γυναῖκα εἶχον τὸ κουράγιον νὰ ἀκλουθήσωσιν τὸν Ναζωραῖον σταυρούμενον καὶ θαπτόμενον, γυρίσασαι δὲ μετὰ ταῦτα ὀπίσω σπῆτιντων ἠτοίμασαν μπάλασμα τσι μιρουδιὲς γιὰ νὰ πᾶν τὴν μεθεπομένην, σάνκιμ τ' Διφτέρα μὲν τῶν Ἑβραίων «τῆ μιᾷ τῶν Σαββάτων» τ' Τζυριατῆ δὲ τῆ θισῆ μας, ἵνα ἀλείψωσι τὸ θεῖον τοῦ Ἰησοῦ Σῶμα. Τοῦ γιὰ δὲν ὑπῆγαν αὐθιμερὸν τὸ λέγουσιν ὅλοι οἱ Εὐαγγελιστάδαι. Ἦτο Σάββατον, τὴν δὲ ἡμέραν ταύτην οἱ Ἑβραῖοι, κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀκόμη, δὲν πιάνωσιν οὔτε τιμάρικον μετᾶξιον.

Δι' αὐτὸ ἀνεπαύθησαν τὸ Σάββατον «τῆ δὲ μιᾷ τῶν Σαββάτων» ἤγον μὴ ταχία παραλαβοῦσαι τὰ ἀρώματα τοὶ τὰ μύρα πῆγαν εἰς τὸ μνημόριον διαλογοῦμεναι μάλιστα καθ' ὁδὸν «τις ἀποκυλίση ὑμῖν τὸν λίθον», γιὰ τὴν κουτῆρ ῥάχτου, «μέγας σφόδρα» καὶ εἶδον αὐτὸν ἀποκεκυλισμένον τσ εἶδαν τοὺν Ἀτζίλου τσι τς εἶπι πὺς ἀνέστη ὁ Χριστὸς τσι νὰ πᾶν νὰ τὰ πὺν στοὺς Μαθητάς του πὺς τς ἀπαντέχι εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τσι πῆγαν τσι τς τοῦπαν τσ ἀφτοὶ οὐκ ἐπίστευον τσ' εἶδαν τσι πάθαν νὰ τὸ σπέψωσιν, ὡς προεῖπομεν εἰς τὰ προγενέστερα ἡμῶν με ἡ-μεγάλον ἄρθρα.

Ἀμ τὰς ἀφηγήσεις τῶν Εὐαγγελιστῶν βγαῖνι πάλι—ὅσον καὶ ἂν διαφέρουσιν μετὰξὺ των—πὺς μόνι οἱ γυναῖτες πῆγαν εἰς τὸ μνημόριον ἀβγῆ ἀχάραγα, καὶ οὐδεὶς ἄνηρ. Κατὰ τοῦ Γιάνι πῆγι μόνον ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ (Κ'. 1-3) τσ' εἶδι δυὸ Ἀτζέλι (Κ'. 12-15). Κατὰ τοῦ Λουκά ἦσαν πολλὰ «κατακολουθήσασαι δὲ αἱ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνελθουθῆναι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας... καὶ τινες σὺν αὐταῖς» (ΚΓ'. 55-56 καὶ ΚΔ'. 1-2) οἱ δὲ ἄγγελοι πὺς τς εἶπαν τὰ μαντάτα ἦσαν δύο (ΚΔ'. 4-5). Γ' ἡ Μάρκος λέγι πὺς ἦνταν Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ καὶ Μαρία τ' Γιάκουμου ἡ Μάνα, κ' ἡ Σαλώμη, ὁ δὲ Νεανίσκος, σάνκιμ ἡ γι Ἀτζίλους ἕνας. (ΙΣ'. 1-6). Τέλος ἡ Μαθιδὸς γράφτ πὺς ἦνταν δυὸ οἱ Μαρτίγισ «Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία» τσ ἕνας ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου (ΚΗ'. 1-4). Αἱ ὡς ἄνω διαφοραὶ ὡς πρὸς

Ἡ Μόδα στὸ Παρίσι ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Ξέρω πὺς εἶχε κάνει στὶς Μυτιληνιὲς ἐντύπωση τὸ μακιγιᾶζ τῶν περιηγητριῶν ὅπως καὶ σὲ μᾶς ἄρρεσαν τὰ ἀνδρῶν τσαρούχια καὶ οἱ κατσούλες τῆς Ἀγιάσου. Μὰ ἂν δὲν ἀπατῶμαι τὸ μακιγιᾶζ μας ἄρρεσε καὶ στοὺς Μυτιληνιούς. Ἀκουσα ἕναν στὴ Μόρια πὺς μ' εἶπε πὺς εἶμαι ὁμορφη σὰ χαλκομανία κ' ἕναν ἄλλον στὴν Ἀγιάσο πὺς θάμαζε μιὰ φίλη μου καὶ τὴν εὔρισκε πὺς ὁμορφη ἀπὸ Γενοβέφα. Πράγματι τὸ μακιγιᾶζ ἀρέσει σ' ὅλους τοὺς ἄντρες Παριζιάνους καὶ Μοριανούς. Καὶ δὲν πρέπει νὰ πιστεύετε ἐκείνους πὺς θέλου νὰ ἐπιβάλουν στὶς δικὲς τοὺς γυναῖκες νὰ μὴ μακιγιᾶρυνται. Μόλις δοῦνε καμιὰ φιλενάδα μας μπανταναδιασμένη ὡς τὴν ἄκρη τῶν ματουσίνοῦσαν βγάζουνε φωνὲς θαυμασμοῦ. Λοιπὸν βᾶφεσθε καὶ σεῖς, ἂν αὐτὸ σᾶς ἀρέσει, ἀλλὰ με κάποιον μέτρο κ' ὄχι με ὑπερβολὲς σὰν κάποιον γνωστή μου πὺς με τὸ πρόσχημα πὺς εἶνε λιγάκι κόκκινη ἡ μύτη της τὴν μπλαστρώνει με πομάδες καὶ τὴν κάνει σὰ χαλβαδόξυλο. Ἡ τέχνη στὸ μακιγιᾶρισμα εἶνε νὰ φαίνεσθε βαμένη. Αὐτὸ τὸ πετυχαίνετε εὐκόλα μ' ἕνα χρώμα ὁποιοδήποτε ἔξω ἀπ' τὸ φυσικὸ ὅπως εἶνε οἱ ἀποχρώσεις τοῦ κόκκινου γιὰ τὸ πρόσωπὸ (Ἡ συνέχεια στὴ 2η σελίδα)

τὸν ἀριθμὸν τῶν Μαριῶν καὶ τῶν Ἀγγέλων δὲν ἔχουσιν καμιαν σημασίαν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὰ Εὐαγγέλια δὲν ἐγράφησαν μιαν ἐποχὴν καὶ εἰς ἕνα τόπον καὶ ὅτι δὲν εἶνε ἀπίθανον τοῦ ψι ψι νὰ γίνιτσι μὴ τὰ χρόνια ψεῖρα. Τσεῖνου πὺς θέλουμι ἡμεῖς με ἡ-μεγάλον νὰ ἀποδειξοῦμι εἶνι πὺς οὐδαμοῦ ἀναφαίνεται μάρτυς τοῦ θαύματος τῆς Ἀναστάσεως ἀρσινιχὸς τις ἔστωντας καὶ ἕνας μόνον γιὰ πιπέριον. Μόνον Μαρτίγισ τσι Σαλώμης, αἱ Μυροφόροι, φανῆσαν παλληκαρία ἴσαμι τν ἄκρηγια τσι σὰ δὲν ἦνταν αὐταὶ νὰ ἀναγγείλωσι τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως εἰς τοὺς Μαθητάς ποιὸς ἐξ ἂν οὔτοι, τοῦ φόβου πὺς εἶχαν, δὲν θὰ ἐπαινον τ' ἀνάπλαγα, νὰ σκουρπίσωσιν σὰν τὸ νταρίον, νὰ μὴ μπουρῶσ νὰ τς εὔρ συνηγμένους ὁ Ἀναστάς.

Εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν Μυροφόρων χρωστᾷ ὅλη ἡ Χριστιανοσύνη τὴν μεγάλην χάραν τῆς Ἀναστάσεως καὶ τούτου ἔνεκεν πρὲπ νὰ τιμῶμεν καὶ νὰ δοξάζωμεν τὰς Μυροφόρους. Ἰγὼ ἕνασιμ μεθαύριον εἰδουποίησα παπᾶ νὰ λητουργῆσ τν Ἀγία Μουρούνα παρὰ τὸ Κωμικόν, κοινῶς Κουμκό, ὅπου θὰ ἔχω καὶ ἀρνέλιον στ σούβλα τσι σᾶς καλῶ νὰ λάβετε μεζελίκιον.

Ν. Πετρόπουλος
(ἐρασιτέχνης θεολόγος)

ΤΟ ΑΘΗΝΕΪΚΟ ΣΟΛΟΙΚΟΠΑΖΑΡΟ

Ἡ γενέτειρα...δωρηκτοῦ

[«Ἐλ. Βῆμα» 20-1-38—Εἰδησις]
 «Ἀκολουθῶς ἔθραυσε δύο φιάλας σαμπάνιας ἐπὶ τοῦ συστήματος προσγειώσεως τῶν δύο ἀεροπλάνων, ὀνομάσας τὸ μὲν ἐν ἐξ αὐτῶν «Στυλιανὸς Σαρπάκης», τὸ δὲ ἕτερον «Θῆρα—Σαντορίνη», γενέτειρα τοῦ θωρηκτοῦ.»
 Ἔτσι ἡ γενέτειρα τοῦ...δωρητοῦ τῶν δύο ἀεροπλάνων ἠγνοήθη σκληρῶς.

Τὰ χάλκινα ἀγάλματα

[«Ἐστία» 15-4-38 — Χρονογράφημα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ μας κ. Σπύρου Μελά]
 «Ὅταν ἡ περιβόητη Κυνίσκα, ἡ βασιλοπούλα τῆς Σπάρτης, ἡ κόρη τοῦ Ἀρχιδάμου, νίκησε στὴν ἀρματοδρομία τοὺς ἄνδρες, ὀδηγώντας μόνη, ἡ σμίλη δόξασε τ' ἄλογα της: Χάλκινα, στὸ φυσικὸ μέγεθος, ἐστήθησαν ἀπὸ ναό, νὰ θυμίζουσι στοὺς αἰῶνες τὴν νίκη της...»
 Ὅταν ἀπὸ τὴ σμίλη βγαῖνον χάλκινα ἀγάλματα, τὰ μαρμάρια χύνονται στὰ χυτήρια τοῦ κ. Σοφία.

Οἱ διάφοροι ἔρωτες

[«Καθημερινή» 8-4-38 — Χρονογράφημα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Σπ. Μελά (Φορτύνιο).
 «Σ' ἄλλες χώρες, σ' ἄλλα γεωγραφικὰ μήκη καὶ πλάτη, ὁ ἔρωσ μπορεῖ νὰ εἶναι ποιητῆς, μουσικός, συγγραφεὺς, μάγος, θαυματοποιός, πλαστογράφος, λωποδύτης, ὅ,τι θέλετε. Στὴν Ἑλλάδα εἶναι φονιάς. Ἀκόμα κ' ὁ γυναικεῖος.»
 Τί νὰ ἐννοεῖ ἄραγε ὁ πνευματώδης Ἀκαδημαϊκὸς με τὸν ὕρο... ἀνδρικός ἔρωτας πὺς κατὰ κανόνα γίνετα φονιάς.

Αἱ ἀθηναϊκαὶ ἀτθίδες

[«Ἑλληνικὸν Μέλλον» 25-4-38—Ἡ μόδα στὶς πλάξ].
 «Εἰς τὰ ἀττικὰ ἀκρογιάλια, με τὴν δαντελωτὴ τους ὀμορφιά, εἶχαν ἐκδράμει χθὲς καὶ προχθὲς χιλιάδες Ἀθηναίων ἀτθίδων.»
 Ἄς τὰ βλέπουσι οἱ Μυτιληναῖες ἀτθίδες πὺς δὲ λένε νὰ ἐκδράμουν στὰ μοσχομύριστα λεσβιακὰ ἀκρογιάλια.

Τὰ κορδόνια τῆς ρόμπας

[«Χρόνος» 20-4-38 — Μυθιστόρημα «Τὸ ξανθὸ ἀγγελοῦδι»].
 «Ἐπέταξε τὸ τσιγάρο της καὶ πρὶν ἀκόμη ὁ Θεόδωρος προφτάση νὰ ἀπαντήσῃ, τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὸ κορδόνι τῆς ρόμπας του, τὸν ἐτράβηξε ἀπάνω της, ἐπλησίασε τὰ χεῖλη της στὰ δικά του, βουνομένη με λεπτότητα, σὰ νὰ ἐξέπεμψε κυματισμοὺς τὸ σῶμα της.»
 Δυστυχημένε Θεόδωρε! Τί τὰ ἤθελες, εὐλογημένε, τὰ κορδόνια στὴ ρόμπα σου μπροστὰ σὲ μιὰ τόσο ἐπικίνδυνη γυναῖκα με δονήσεις καὶ κυματισμοὺς!

ὁ Ψαράς

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ

ΔΕΣΦΟΥ	ΔΡΑΧ	120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Λ. Άγγλια;	175
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΔΡΑΧ.	2.50
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ		

Οι συνδρομές προκληρώνονται
Έκδότης - Διευθυντής
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
Κατοικία : Βουναράκι
Διευθυντής Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Κατοικία : Βαρειά

ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

(Συνέχεια απ' την 1η σελίδα)
μας. Τα πράσινα χείλη λ. χ. ή τα μπλε μάγουλα ή τα μαύρα νύχια φαίνονται από μακριά πώς είναι βαμμένα, και κανένας δεν θα μπορούσε να σάς κατηγορήσει πώς δε φροντίζετε τον έαυτό σας ή πώς παραμελείτε τη μόδα. Μη νομίζετε πώς είστε υποχρεωμένες να μεταχειρίζεσθε κολλίρια για να μεγαλώσουν οι κόρες των ματιών σας. Μπορείτε θυμάσια «να κάνετε το μάτι» χωρίς να μεταχειρίζεσθε επικίνδυνα γιατρικά.

Τίποτε ευκολότερο να κάνετε μοδάτα φρύδια. Ξυρίστε τα από κει που τάχει βάλει η Μαμά σας και ζουγραφίστε τα με μαύρο κρεγόν που άλλο θέλετε επάνω στο μέτωπό σας. Όσο για τα μαλλιά σας εμπιστευθήτε το κεφάλι σας στον κουρέα σας αφού όπλισθήτε με θάρρος και υπομονή και αφού ειδοποιήσετε προηγουμένως τον άντρα σας ή τους δικούς σας πώς θα λείψετε για μια δυο μέρες στο κουρείο.

Παρ' όλα αυτά οι καλλίτερες συνταγές καλλυντικών είναι οι πιλιές που μετεχειρίζοντο οι γιαγιάδες μας. Αγοράζετε κάθε μέρα ένα άγγουρι — τώρα νομίζω βγαίνουν στη Μυτιλήνη — κόβετε τα στα δυο και τρίβετε με αυτό, το πρόσωπο και το λαιμό με το μισό το πρωί και το μισό το βράδυ. Η συνταγή είναι οικονομική και θ' αρέσει στους Μυτιληνιούς άντρες διότι τίποτε δε σάς εμποδίζει να φάτε τ' άγγουρι μετά τη χρήση του, σαλάτα την άλλη μέρα.

Η άλλη συνταγή είναι της αγγινάρας. Εάν οι πρώτες ρυτίδες ένεφανίσθησαν και άρχισατε να μπουφούνε σας, αντί να πελαγώνετε με τις μοντέρνες συνταγές και να βασανίζεσθε με μάσκες κλπ. τρίβετε επί 2 μήνες το πρόσωπο με το κοτσάνι της αγγινάρας. Η πρώτη έντύπωση είναι αρκετά δυσάρεστη και όδυνηρή αλλά τί είναι ό πόνος μπρός τα κάλλη!

Emma Riguidi

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ. Τρίβωλον Τα πρώτα συγχαρητήρια γράμματα των αναγνωστριών σας που μου είχατε στείλει στο Παρίσι και τα βρήκα γυρίζοντας σίτι με συγκίνηση πολύ και με καθυποχρώσανε. Θα άπαντώ ευχαρίστως σ' όλες τις έρωτήσεις και θα λύνω όλες τις άπορίες των αγαπημένων μου άπογόνων της Σαφοδς.

Α. Π. Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να ντουράνει το στήθος. Στην έξοχή που θα πάτε ίσως τώρα, το πιο άπλο είναι να ντρουμπάρετε πενήντα φορές συνέχεια με κάθε χέρι. Οι μυς δυναμώνουν χωρίς να πάρει χαμπάρι κανένας πώς κάνετε κούρα για το στήθος ένφ εκ παραλλήλου θα γεμίσετε και τη χαβούζα του κήπου σας άνέξοδα.

E. R.

Έβδομαδιαία Ζωή

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Φουσκοδεντρίες

Μόλις έστεκε στα πόδια του ό ψωριάρης γάϊδαρος του μπάρμπα Γιώργη του μανάβη. Τόν έβλεπε και τόν λυπόσωνα, όπως άνέβαινε λαχανιασμένος τó άνηφορικό καλντερίμι, φορτωμένος ως τ' άφτιά.

— Ντέ, έρμι!
Και έπειδή, όπου δεν πίπτει λόγος πίπτει ράβδος, ή ράβδα του μανάβη του υπενθύμιζε την παροιμία συχνότατα. Γκάπ! Γκούπ!

— Καλέ, μπαρμπα-Γιώργη δεν τόν λυπάσαι! Γέρος είναι ό κακομοίρης. Βάλε μου μια όκα κουκιά.

— Τσι γώ γέρους είμη Κυρία, άμ έν είμι ούκνός!

Έκει που ζύγιζε τά κουκιά ό μανάβης πέρασε άπ' τó ντουρσέκι ή Άνοιξη. Μιά γαϊδουρίτσα δυο Μαϊών τó πολύ. Ό ψωριάρης γάϊδαρος θυμήθηκε πώς είναι πρωτομαγιά. Σήκωσε τó κεφάλι του, κάρωσε τά χείλια του, ώσφράνθηκε τά μύρα στον άέρα και τδδωκε δρόμο, τρέχοντας με τά κοφίνια στη ράχη, σαν αυτοκίνητο, πίσω άπ' την τετράποδη Άνοιξη.

Ό μπαρμπα-Γιώργης άφηκε τις ζυγαριές και τά κουκιά κ' έτρεξε καταπόδι. Χάλι ήρθε στó κεφάλι του, ώσπου να έπαναφέρει τó ψωραλέον όποζύγιον εις την εύθειαν όδόν.

— Τούν ειδης τού γέρου, κυρά Μαρίγια! Είπε γνέφοντας τσαχπίνικα ό μανάβης.

— Άμ και σύ μπαρμπα-Γιώργη, τó ίδιο θάκανες άμα βρισκόσουνα στη θέση του.

— Λάθους κάνης. Νά, που σι κουβιντιάζου τόσην ή ώρα φρόνιμα-φρόνιμα.

— Άντε-άντε! Νά μην τó πώ της γυναικάς σου και σου έργάσει τά πλευρά, παλιόγερε.

— Τά βλέπς λοιπόν; Η κάθα γάδαρους σι τούτου τού ντουνα έχι τού σακμπήντ. Τούτους έχι ήμένα, ήγώ τη γιναίκαμ, ήσύ, τούν άντρας... Ντέ, βρέ Γάδαρι, να δουμι τί θα γένι τού χάλι μας μι τούτις τς φουσκουδεντριγές.

Τράκ.

Λόγια Μεγάλων Άνδρών

«Θά γίνει και τó ίδιόν σας γηροκομείον. Χρυσόστομε». Ίάκωβος ό Μέγας

«Μπορούμε να μη φιλήσουμε χέρι;» Έλευθέριος Κατσάνης

«Τόν έαυτό του δεν τόν λογάριζε φαίνεται». Γ. Κωφόπουλος

«Προτιμώ τά τσάγαλα». Θ. Καλλιγαρίδης

«Θά σάς περιμένω και τούς τρεις στην Άγιάσο». Χρ. Ζαχαρίου

«Άς είναι καλά ή κηδιμόνασιμ». Άντ. Λαγουμίδης

«Έλα όπως είσαι». Γ. Καπτανής

«Άμα βαπόρι τó «Έλληνις»!...» Γ. Καμνοράκης

«Η μανέλα έπισι τσι κι θα κάνουμι!» Π. Ναυπλιώτης

«Οι ζμπρίλι βλάφτουνι Δημήτρη». Ν. Βουλαλάς

«Άμ σ' άφινουν να γιάνεις;» Ν. Βολογιάννης

«Ό γιατρός διέταξε νέον αντιφάρμακον = φάρμακον». Άργύρης Μπέμπης

Στοϋ ΣΟΥΒΑΤΖΟΛΟΥ & ΒΑΚΙΡΤΖΗ είναι που ντύνεσθε χωρίς να σάς γδ'σουν, δηλ. κομπά, φτηνά και με δόσεις.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

§. Δεν υπάρχει δυνατός άνθρωπος άτιμος.

§. Ό Έρωτας δεν είναι στραβός όταν προικοθηρεί.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Μάϊος. Ό βροχερότερος μήν τού έτους.

Γάϊδαρος. Όταν έχει δυο ποδάρια λέγεται και άνθρωπος συνήθως.

Έκδόσεις

Άσ. Βεϊνόγλου «Σατιρική ποίηση» Στρ. Άναστασέλη «Λυρική ποίηση» Δ. Παγίδα «Τ' Άραπέλιμ».

Φ. Μυρίντζου «Λόγοι».

Στρ. Γιαλαμά «Ό κήπος τού 1903» Γ. Καμπά «Ό Χιμλή πασάς».

Άλ. Χιωτέλη «Πελάτες μπελαληδες».

Γ. Άντωνιάδη «Τό ζεβγάρι».

Άριστουργήματα

Χαιρετισμός στην Άνοιξη

Χτυπά γλυκά τó σήμαντρο σ' ένα έρημοκκλησί. Μά χριστιανός δε βρίσκεται να πάει να προσκυνήσει! Μονάχα τσομπανόπουλο που βρέθηκε εκεί πέρα άφνει τó κοπάδι του και πάβει τη φλογέρα. Κόβει λαλέδες προσφορά και τού βουνοϋ τά κρίνα και μπαίνει. — Μά μπρός στó [Χριστό μια Παναγιά προσκύνω.

Δημος Λόντος

ΣΜΥΡΝΕΪΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ζητείται

Τού πατεσιέρη συνεργάτη μας κ. ΠΑΝΑΓ. ΒΑΛΑΚΗ

Τό λεπτόν μωρέ κύριε Στράτο μου, άντίς άρθρο έτούτη τη βδομάδα σέ θερμοπερικαλώ να μου καταχωρέσεις έτούτη μου την ειδοποίηση:

«Ζητείται κοπέγια ταμίας δεκαφτά βία δεκαοχτώ χρονών, δμορφη και τίμια για την πατισερή τού Νταή-Παναή. Όμορφη για να τραβεί την πελατεία και τίμια δυο λογιών. Να μην κλέβει, και να μην προσβέλει τó μαγαζί. Προτιμώνται οι ξανθιές που είναι λιγοστές στη Μυτιλήνη. Να ξέρει και καναδυό γλώσσες γιατί στην πατισερή μου έρχονται λόρδοι λοής-λοής και τυχαίνει και λείπω και δεν μπορουνε να συνεννοηθουνε μαζί τως τά γκαρσόνια. Για να μην κάνουνε άδικον κόπο και μου κουβαγιουνται άκατάλληλες ταμίες, δίνω κι άλλα χαρακτηριστικά μωρφιάς και κομψούνης που πρέπει ναχουνε: Μάτια γαλάνα. Φρύδια ψιλά, που πάνε τόν άνήφορα. Μαγουλάκια μήλο τση Καλλιφόρνια. Χείλια κεράσια τση Άγιάσος και γλυκά σαν μπακλαβάς. Λαιμό καϊμάκι. Στήθο λειμονόκηπο. Τά άλλα τση, και προ πάντων οι γαμπίτσες τση δε με πειράζουνε γιατί θάνε κρυμμένα κάτω άπ' τó ταμείο. Από μισθό θά τηνε ευχαριστήσω αν μ' ευχαριστήσει».

Βάλτηνα, μωρέ κυρ-Στράτο μου την ειδοποίηση για να τήνε δει ή πελατεία μου να συχάσει που μου

Οι συνεργασίες μας

ΕΝΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ

Με χειμαρρώδη εύλωττία, και με την έθνική υπερηφάνεια ζωγραφισμένη στó πρόσωπό του, ό φίλος μου, άνέπτυσσε τη νέα έφεύρεση τού Έλληνοσ έφευρέτου Ή. Ζερβού... «Είνε ένα ειδικό κούφωμα, τó όποιον κλείνει κατά τρόπον άπολύτως στερεόν. Άντι να χρησιμοποιηθεί συμπαγές έλαστικόν ή σωλήν έλαστικού δια την έμφραξιν τού μεταξυ τού κουφώματος και τού περιβάλλοντος τού κουφώματος πλαισίον κενού, ως γίνεται εις όλα τά ξένα συστήματα, χρησιμοποιείται έλαστικός σωλήν, έντós τού όποιου εισάγεται ό άήρ.

Οι Έλληνες επενόησαν τις περισοότερες και μεγαλειότερες έφευρέσεις, έσυνέχιζε εις τόν ίδιο τόνό, και έκαμαν τις σπουδαιότερες ανακαλύψεις. Ό Άρχιμήδης...»

— Σώπαινε, βρέ άδερφέ, που θά μās πεις τώρα, πώς οι Έλληνες επενόησαν τις μεγαλειότερες έφευρέσεις! Σεχνάς τόν Έντισσον, τó Στέφενσον; Αυτό ήταν. Ό φίλος μου άναψε και κάρωσε. Έξαλλος τώρα, ήρχισε να ρητορεύει χειρονομών.—Είσαι άνιστόρητος, είσαι άγράμματος! Ό Άρχιμήδης έφευρε τó μοχλό, την τροχαλία, άνεκάλυψε τόν περίφημο νόμο τής υδροστατικής. Ένας σοφός εκ τών νεωτέρων ειπεν δι. «όσοι μπορουν να καταλάβουν αυτόν τόν Άρχιμήδη, ασφαλώς δεν πρέπει να θαυμάζουν και πολύ τις έφευρέσεις τών νεωτέρων χρόνων». Ό Θαλής, ό Δαγκλής...

Άλλά ξαφνικά σταμάτησε, σαν κάτι να έσπασε μέσα του, και ειπε με ύφος μυστηριώδες.—Πρόσεχε τις διαταγές που μεταβιβάζει τó γκαρσόνι στον ήμουφέ.—Μά τι σχέση έχει, τόλμησα να πώ, ό Θαλής με τó γκαρσόνι;—Πρόσεχε ειπε με ύφος μη επιδεχόμενον καμμίαν αντίρρησην. Συμμορφώθηκα προς την επιθυμία τού φίλου μου, και ήκουσα τó γκαρσόνι με τη μακροσυρτη φωνή του, να λέγει κατά διαλείμματα.

— Έναν βαρύ γλυκό... έναν μέτριο, έναν βραστόν...

Πότε-πότε έριχνα μια λοξή ματιά στον φίλο μου. Είχε πρόσωπο σφιγγός άνεξερούνητο. Καμμιά φορά μόνο, άνθιζε πάνω στα χείλη του ένα στιγμιαίο μειδίαμα.

— Έναν με όλίγην, έναν σκέτον. έναν με πολλή, έναν μάλλον, έναν με, έναν χωρίς... έναν, έναν, Κυκεώνας σωστός.

— Λοιπόν; ειπε τέλος ό φίλος μου με μειδίαμα θριάμβου.

— Τί λοιπόν;

— Νά, σου έφερα ένα μικρό παράδειγμα, για να πεισθείς ότι οι Έλληνες είναι έφευρετικώτατοι. Άφου έχουν έφευρε ένα σωρό τρόπους, μόνο για να βράζουν τόν καφέ τους, πόσο μάλλον...

Ίσως να μην έχει τελείως άδικο ό φίλος μου.

Γεο. Ζαφειράκης

ΘΕΛΕΤΕ ποτά άγνά, να μη χτυπούν στó κεφάλι και να μη βλάφτουν στó στομάχι; Θέλετε κολώνια που να ώφελει τó δέρμα και ναχει εδχάριστο άρωμα; Άπευθυνθήτε στó «Διόνυσος» τού κ. Ι. ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ.

τρώει τ' άφτιά να βάλω κοπεγιά στó ταμείο.

ΠΑΝ. ΒΑΛΑΚΗΣ

ΛΕΖΒΙΑΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Σταριότκα

Ι Διά-Κουλικούδα

Της κ. Στέλας Αγοραστού

Πιός του ούμντζι (1) να γένη άθριπους ι Μίτρους τς Κουλικούδας, ν' ανίκο σπίτ, να κάνι καταντά τσι νικουτσιριό μι τα ζουντανάντ, μι του χτιμπάριντ (2) μέσ τς μουγάλι τ' χουριού, καλουξισαζμένους! Ταπέ (3) όσπουτι τονν μπίγι ι γι άλιζα ι γριβάντα (4) τσι σταχτίς ι γκαπέλους που φόργι τ Τζ'ιριασι μέσ τ Λούστρα (5). Μικρό έντου λότιπα (6) άτσαλου (7) τσι πιρνταξίζκου (8). Απι μουρό ουρφάνιψι τσι απι μάνα τσι απι τσίρ. Καλά που βρέθτσι ι μανίντ ι Κουλικούδα, μινιά ζαβι γριγιούδα μι τόνα του μάτ χιμένου μέσι μινιάν άσπρ τσίπα. Πάντα τλιμένις εναν αλίθουρου παλιουσακού, που απ του χάλι πούχι έν ιγνουρζίντου όρτα έντου γί ανουκατιά. Στα πουδάριαιτς ιτράβα κάτ παντουφλάρις αντρίτσις απι μπουτίνα καμουμένις. Πότι-πότι αγκούμπα στου ντίχου του ραβδίτζ ένα γλιτζ'αζμένου στραβόκσλου. τσι σφούτζι μι τα ρέντα (9) τ' τοιμπιριού τ μίτιτζ ντ γκιρκιντσιάσα, π' ούλου έσταζι ζά φτάταινι (10) κλιματζούρα, νιαρουκλαδιμένι.

Λιόντου τσι γίριβι του Μίτρου απ τι μινιά τν άκρα τ' χουριού ός τν άλι τσι πότι ανιρούφα τσι έκλιγι, πότι ιμουρμούρζι τσι καταριόντου τσ ούλου ανιρότα μπάτσι σινέγκαζέντου (11) κανές πούβιτα. Του πιό πουλί ινιάζιντου ι κατςπυδιάρα «μι μπά τσι σκαλός ζι γκανέν π έφτι τς σιγιταναραμπάδισ τ' απουκίνιτα τσι πέσ τσ ανίκο του γόρντ».

Σά ντουβριστσι πλιά απι καροί αρχίνα τα γέβιντα (12) τσι τς κατάρις μαζουμένις ζά τς κατρίκας τς βιρβιτσιλιές. «Βρέ φαναβραζμένις γουρσουζκου, πόφαγισ τ' μάνας τσι του τζ'ιρς, π'να φάς του ντέρτ τσι να ξιράγισ τουν αλέκαργα (13), που κόπριζις βρέ μουρντάρκου, π'να πάς στν ανέλα τσι στουν αμίγιου! Έ! Αμ ζά δέν ίνι δέ ντου λέν: «Ίδισ, ίβγαλι του μουρό πρότα απου πάκου δόντ; πάτατου πάς του καριδ, γουρσουζκου νι!» Σχόρα μι Θέμ, αμ δέ ντραβιέτι τέπιου καζέπ (14)! Θα μι φά τσι μένα π' να μι ντου φτάκσ τσι να μι ντου ζός! Βρέ ζουγιούζκου του γκαριντζαφλαμ (15) ίβγανα να ζι φουνάζου! Νά, κουμάτ τσιδόνι».

Τσι τσίνου του ναμκιόρκου πότι ντ ντράβα απ τ' φούσττα τσι τν ίλιγι βρουκόλακα τσι ζαράβαλου τσι τ' φούτα μέσ τα μούτρα, τσι πόνα πέτα του ραβδίτζ.

Έδιετς ιταλιτζιβγι ι μάβρ τσι ι σκουτνί όσπου του ξιπλάδιανι (16) τσι τ ανιπέταζι τσι μινιά μέρα του διανότζι (17) τσι του δότσι μουτζέλι (18) μέσ ένα Μπαμπαδιανό καγίτσ.

Τοινούριους γιαράς ίνιζι τόρα στου καμένου του τσιφάλι τς Κουλικούδας. Όπιτι ίχι ντ μπουροδ (19) άρπα του ραβδίλιντζ τσι τράβα για τ Καμπακέλι του γκαφινέ να ρουτίσ για γράμα.

Μινιά μέρα μό π' δέν ίχάσι του νούτζ, που ζι: Φέρι, θιά Κουλικούδα, κανέναν να πουγγάσκ' έγίς ριστιμένου!» Ανίγι, τί να δέ;

ΜΙΤΙΛΙΝΕΪΚΙΣ ΚΟΥΒΕΝΤΙΣ

Τριγόνια

Του κ. Β. ΑΠΙΚΟΥ κινιγού εν απουστρατία

Κιρ Τριβουλα, αρχιψέφτ, Τα προυχτές που ίβγα στου Γαδαρανίφουρου να κάνου προυτουμαγιά ίστιαρα αμ του μισμέρ σίκουσα ένα γκουπάδ τριγόνια, ίσαμι δικαπέντι κουμάτια. Τσάτ-τσάτ-τσάτ! κάναν ι φτιρούγιστουν θάργισ τ' Ραπίτ ι μακαρίτσα ι μηχανί ένταν. Ι κουλίγιδισιμ δέ ντου πστέψαν πους ένταν τριγόνια. Άντι! λέγαν. Τί γιρέβγιν τέπιαν ιπουχι τα τριγόνια! Αφτά πιάσαν αμ του Μάρτ.

Ίπιδι τσ άλι πουλι κινιγι του γλικού νιρού, που του μάθαν μι κουρουιδέβγαν, ός έμαθα, βάζου μπάξ μι όπγιουν θέλι να τ' του απουδίζου. Ι γι απόδισκ ίνι έφκουλι. Ρουτουμί στα χουριά τς αβτζίδισ τσι μας λέν. Αν ίχι πέραζμα θαν ίχι παντού. Ιγδ μνια φουρά ίμι σίγουρους πους θα του κινδέφου του στίχμα τσι ζας σιμβουλέβγου να μι ντου βάλιτι γιατι θα του χάσιτι.

Τσι στα 1903, διό χρόνια πριν σκουτόσιν του μακαρίτ του Ντιλιγιάνι τσι πριν του μπόλιμου τ' Πόρτ-Αρθουρ θμούμι πους τα τριγόνια πιάσαν αμ τς 25 τ' Μά τσ ίστιαρα. Γιατι αμ τι μπρότ ίσαμι τ' Αγίου Κουσταντίν έβριχι ντικουντίνου μέρα νίχτα. Τσι στα 1913 μιτά ντ γκατουχι τα πλιά πιάσαν του Μά γιατι τ' Αγίου Γουργιού ακόμα ίχι χιόνια. Ρότ'σι του Γιαλαμά ζά δέ πστέβγισ του γκιρ Βαζίλ.

Τα πλιά τουν γκαταλαβένιν του τζιρό έδιτσι που καθούντι τσι δέ σκουνόντι αμ τν Αραπιά πούνι ζιστά να πάν μέσ τα χιόνια τσι στα γκιριγιόματα. Τσι φέτου του ίδιου γίνιτσι. Δέ βλέπιτι που βρέχι ακόμα τσι θα βρέχι ούλου του Μά; Γιαφτό ένταγ τριγόνια τα προυχπισνά που ίδα. Τσι να δίσ ίσι πους τσι κατιβαζμόστουν θαν ίνι όψμους. Σά ντιγγιμιντέ να δούμι ουρθίτσ φέτου πριν τ' Αξτούγινα. Ό ίστί άδκα θα ανουπάριτι ι Βατριάνι τσι ξέριτι του.

Χέρι

ΒΑΣΙΛΑΚΙΣ ΑΠΙΚΟΥΣ

Ίσαρίντσι! Ένα πινιναρ μέσα τσι μινιά «πουτουγραφίγια» που έγραβγι: «Αφτί τι μπουτουγραφίγια τι ζτέρνου ιγδ ι γι αγαπιτός σου Μίτρους.»

— Ά! Του γκάντρουντ ένι!

Τσ έκλιγι τσι γέλα μαζ'ι τσι του σιργιάνιςι ούλου του χουριό τσι τουν έδιχι που γίνιτσι άθριπους τσι ίβγι τσι «πουτουγραφίγια» τσι τουν έταζι γαμπρό!

Μα δέν ιπρόφταζι. Μινιά νταχιρνί τν ίβραν σσιβρουμένι μέσ του νταμέλιντζ. Ίχι πέσ κάτου τσ έσπασι του καστάγουνουτζ τσ έκανι διό μιλουδία (20) στου γκούτκατζ (21) τσι κριόκουψι του γκμπί (22) τς κατίναςτς τσι να μι ντα πουλιουλουγούμι έφαγι του κουλόςτσιουτζ (23) να τσίτι όσαμι που τν ίβραν ι γριπ (24) ζαμπούνιζα (25) τσι ζβουλουμένι τσι τν απουκουρζαν.

Θιός σκουρζέστιν τ' θιά ντ γΚουλικούδα!

Ι Δασκάλα

μι τα ζά τα μάτια

Γλωσσάρι: 1 Τόλιτζ. 2 Τήν όπό-

ΛΕΖΒΙΑΚΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Τρε ζουλι

Μπρουμρόθ ίρταν στν Αγιάσου κάτ πιριγιτίδισ Γάλι. Τσ ίχαν γινέτσις πράμα θάσου που τζ' ζ'ντιράς τσι πινιάνιςι ζάλι. Ούλι ζά μπουλι (1) κουτσουβου- λούσαν

φένταν πς ίνι μπισιντζμένι τσι μ' τα χάλια μας γιλούσαν πούμαστι έδγετς ξιθουρζμένι. Μινιά ζά μ' ίδι τσι φρουπέτουμ, φένιτ ίριζαντζ πουλί, ίβγαλί του πουλιτζρέτουμ τσ' ίπιμ τσόλας «τρέ ζουλι». Κατακόδ πιάσι απλουγιόντου τσ' ίλιγιμ παραγάρματ κάτ φραντσέζ'κα τσι σμουκσόντου τσ' έκανιμ γιούνια μ' του μάτ. Τότσιου μι πιάσι ι μίγια πς θέλι να ντ μπίτσιου γό αγαπσίμ. Αμ ζά μ' πίτσι μι σιμίγια να του βγάλου του βρατσιμ μ του δίσουμ τσαμπαλάντζα, έφαγί μι όμους του φιδ π' τάβγαλι, τσ' αμπιλουγράντζα ζά εν ίδα ντιπτέν τςιτςιδ. Σάν ίδα πλια φτό του θάμα ίπ' ασ βάλου ίβλουγιτό. Σικλιντζίκα πι του κάμα τσι ξινιτθκα στου λιπτό. Πινιάνι τα ρούχαμ τσι φουρζένιτα καταπόδ φουνί πατί τσ' έρχιτι ένας τσι κιλένιτνα (2) τσι ζγουρζβιντνα στου κτί. Τουν απόχτιπον άδκα πίρα τσι π' του ιστάχιμ γίγινα ζ(λι (8) ζπάσμου θέλι μι τ' φουρτουτίρα του τσιφάλι π' μι κάνι ριζ(λι. Ένα ίνι που μ' δίνι ίλιπίδα τσ' έχι γι δλιά πουλί σιρέ—(4) τν όρα π' πάς τα ράχτα πίδα ίπιμ, γκμπάρι, «μόν σιρι» τσ' ένα γκλόνου αρίγανι δίνιμ ζά: «αν ίμ κανέ γαδουρ. Έγιτγιου ένταν του ταγίνιμ τσ' ένα «ζουβινίρ ντ αμούρ». Λαβουμένους ίμι τόρα π' τα ματέλιαντζ τα γλικά. Θα ανουπάρου πλια ζι χόρα για να μάθου γαλικά να τς του γράφου ίσαγίτσι πέρα γιατι δένι νούσιμ τσι λί τσ' έ μπουρό να δό μινιάσπρ μέρα μ' έφτου του έρμου «τρέ ζουλι».

Μπότς

Γλωσσάρι: 1 Σάν κάκνοι. 2 Τήν παρατηρεί. 3 Στουπί. 4 Δικολαβισμό.

Φίνα δουλιά

Τό τυπογραφείο του «Τριβόλου» είνε τó πιδ πλούσιο και τó πιδ μοντέρνο. Τυπώνει καλαίσθητα και φτηνά όλα τά είδη τών έντύπων άπ' τó έπισκεπτήριου ώς τή δυσκολότερη έκδοση. Βιομήχανοι, έμποροι, έπαγγελματίες, Κοινόττες κλπ. άπευθύνεσθε στά τυπογραφεία τού «Τριβόλου» άν θέλετε νάχτε έντυπα έφάμιλλα τών εúrωπαϊκών.

ληψη του. 3 Έξ άλλου. 4 Η κόκκινη ή γραβάτα. 5 Πλατεία τού χωριού. 6 Όλότσα. 7-8 Άπρόκοφτο, κακανεθρεμμένο. 9 Με τήν άκρα. 10 Έφτάκυλη. 11 Τό άντελήφθη. 12 Τίς βρισιές. 13 Τόν κόρακα. 14 Μαρτίριο. 15 Τό λάρυγγά μου. 16 Τό ξεπέταξε τóκανε πουλάδα. 17 Τό συμβούλεψε. 18 Μοδίσσο (ύποκοριστικό). 19 Τήν κόρνα τού άγροτικóυ διανομέα, ίσως. 20 Ρόζους. 21 Μάτωπο. 22 Στό μέσο τού καταραχιού. 23 Τόν κόκκυγά της. 24 Η γριππη. 25 Άρρωστη.

ΛΕΖΒΙΑΚΗ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ

Πιράγματα

(Τα λένε στα πεδιά όταν κουτοφέρνουνε)

- Πάνι να ζι δόσιν του ψαλιδ που κουρέβγιν τ' αβγά.
- Σί ίβαλις φουτιά του γιαλό;
- Πιό ίνι πιό βαρι μινιάν ουκά μπαμπάτσ για μινιάν ουκά μουλιβ.

Μαμολογικό

Ούτσι-ούτσι τέσιρα τσι καλικατούρα πέντι τσι του σταιλι τσι του κατί μέρις ζαρανταπέντι.

Γεοργικά

- Καλουσίνιψι Μαρτέλου γιατι θα μίνουμι τ' Λαμπρι δίχους αρνέλου.
- Όπια έχι γιό μουνουγινί τού Μά να μι διαστί πανί.
- Μί μπάρς του Μάι γάδαρου τσι τι Λαμπρι γινέκα.
- Ούντας ανθι γι ασπάλαθρους τσι ζπάρτα λουλουδιζι του μιλανούρι τρώγιτι τσι ζάρπα παλαμιζι.

Θαλασινά

- Σά μπάς μάναμ στου Τσανταρλι άψι λιβάνι τσι τσιρί.
- Στου Τσανταρλι τσι στου Τζικνιά τάζιν λαμπάδισ τσι τσιριά.

Γνομικά

Ι καφινές έν ίνι κάτσι τσι τσιμίτσιου ίνα πιέ τσι ζικουμπίτσιου.

Ψιγάδια

Ξπαζμένους, καταφρόνισι, ξιπιτάτσ, απόβαρμα, μπουζουμί, κούτρουλας, κασιδιάρς, κουριμένους, παραφλός, κουλουκουμένους, ζιάρς, φαφλατάς, μπουνταλάς, κουντουπίθαρου, νταλακίς, τσιτρινιάρς, ταρλακός, τολαράς, μαντράχαλους.

Διαλάλιμα

Ι Κτινιάτρους έστλι ένα γαδαρουαφουραδά τσ όπιους έχι ανάτζ να παγένι ζτ Γιόργι τ' Μπουνάτς του χάνι.

(Σιλ. Στρ. Χατζιςτρατί)

Παριμιές

- Όπιους χάσ του γκόρφουντ φουριέτι.
- Άμαθους κόλους βρατσι δέ γκατιλι.
- Όπου βρίσττα τσι πουρέβγιτι τίφλα νάχι ζά μπαντρέβγιτι.
- Ι για δέ χουρι ζτα ρούχα.
- Τ φτουχού του σσινί μβυνο πιρζέβγι διπλό δέ φτάνι.
- Ι γάτα π τσιμότσι πουτσι δέ μπιάνι.
- Σι ζέρου τσι απ του καλουτσέρ.
- Απόμι ι γάμους απ τα χλιάρκα.
- Ι μινιά ι πόρτα δέχαμι τσι γι άλι απαντιχίμι.
- Μαρτιρό, μπλέκου. Καταπίνου, τριπάμι.

(Σιλογί κ. Στέλας Αγοραστού)

Νιόζματα

«Στα όρι όρι κρέμιτι στα όρι καμπανίζι του έριμου του φράγκικου ζάν έμα κου'ινίζι».

[Μά του καταπνάρ τ λιμóς έν ίνι έφτου π ζά τ' νούτζ]

Λις: Κεράςι.

(Σιλογί του κ. Μιχάλι Σκλεπαρί)

ΤΑ ΣΟΒΑΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η μετριοφροσύνη μας

Απ' τις άθηνέικες έφημερίδες μαθαίνουμε πώς καθημερινώς σχεδόν ένα μήνα τώρα καταπλέουν σε διάφορα έλληνικά λιμάνια λóρδικα καράβια. Τήν περασμένη Παρασκευή λ. χ. άράξανε στο νέο Φάληρο τó «Όριον» με 400 έγγλέζους και στην Κέρκυρα τó «Αραντόρα — Στάρ» με άλλους τετρακόσους.

Απ' όλα αυτά τά υπερωκεάνεια κανένα δέν βάζει πλώρη για τó νησί μας. Γιατί άραγε; Σε όμορφες δέν ύστερει. Τούναντίον, ως λένε οι λίγοι περιηγητές πού μās έρχονται, είνε ωραιότερο κι' απ' τήν Κέρκυρα. Θα μπορούσαμε να τó πούμε και μεις αυτό αν δέν μās έμπόδιζε ή μετριοφροσύνη. Έ, ή μετριοφροσύνη είνε πού μās τρώει. Δίχως διαφήμιση σήμερα δέν πετυχαίνει καμιά δουλιά και πολύ λιγώτερο ό Τουρισμός.

Όμαδική Τέχνη

Όμιλος συνδρομητών τού «Τριβόλου» όπως ύπογράφεται μās στέλνει απ' τήν Άθήνα τó παρακάτω τραγουδάκι, με τήν παράκληση να δημοσιευθεί, διότι, ένδιαφέρει τις πολύφερνες νύφες μας. Τό δημοσιεύουμε χωρίς να ξέρουμε περί τίνος Χαραλάμπους πρόκειται. Ύποψιαζόμεθα βεβαίως κάποιον, αλλά μπορεί και να μñ είνε.

«Χαίρεται βλέπων τή χαρά
έπάνω του να λάμπει.

Γιαυτό λές και συμβολικά
τόν βγάλαν Χαραλάμπη.
Μαζύ μας αν τόν έχουμε
πάντα θα διαπρέψουμε
και τó πολύ σά Χαραλάμπη
να τόν συντρέψουμε».

Δέν μπορούμε να πούμε πώς είνε άριστούργημα τó ποίημα. Μά δέν είνε και για πέταμα μιά πού τó στέλνουν τόσο συνδρομητές μας.

Πρόδος

Η Κοινότης Παμφίλων, ένδιαφερομένη διά τήν ψυχαγωγίαν αλλά και τήν μόρφωσιν τών κατοίκων της άπεφάσισε τήν άγοράν εις βάρος τού Κοινοτικού προϋπολογισμού, ραδιοφώνου, ψηφίσασα πρós τούτο 20 χιλιάρικα.

Είνε άξιοι συγχαρητηρίων οι Κοινοτικοί άρχοντες τής προοδευτικής Κοινότητος για τήν πρωτότυπη ένέργειά τους, πού πρέπει να τήν μιμηθούν όλες οι Κοινότητες. Ακόμα και δπου τó Κ. Ταμείο δέν έχει διαθέσιμα, σιμφέρουν τών κατοίκων είνε να βάζουν ρεφενά από 5—10 δραχμές και ν' άγοράζουν ένα ραδιόφωνο, να μαθαίνουν τί γίνεται στόν κόσμο. Η άλήθεια είνε πώς σε πολλά χωριά θα χρειασθεί να έγκαταστήσουν προηγουμένως ήλεκτροφωτισμό. Ας βάλουν. Πρόδος είνε και τó ήλεκτρικό φώς.

Τά καλά της

Απ' τó περασμένο Σάββατο βρίσκεται στην Άθήνα και θα μείνει εκεί έως τήν Τρίτη, ως φιλοξενούμενος τής Έλληνικής Κυβερνήσεως ό συνάδελφος κ. Μπρώ, διευθυντής τού Παρισινού «Χρόνου». Όπως βλέπουν οι άναγνώστες μας, έχει και ή δημοσιογραφία τά καλά της. Άρκει νάσαι δημοσιογράφος μεγάλου Κράτους και να πηγαίνεις ταξίδι σε μικρά.

Και 'Αρχαιολόγος!

Σά λίγες άσχολίες και τίτλους είνε ό Δεσότης μας είνε και Αρχαιολόγος έσχάτως. Ένοούμε, φανατικός άρχαιολόγος, γιατί πάντα τού άρεσε ή άρχαιολογική σκαπάνη όσο και ή τεκτονική. Είνε γνωστόν πώς δέν έχει άφήσει κατώγι, χωνευτήρι και ταβάνι έκκλησιάς τής Θεοσώστου Έπαρχίας του πού να μñ τδχει ξαραχνιάσει και ξεσκονίσει με τά ράσα του, ψάχνοντας για παραπεταμένα παλιά τέμπλα και εικόνες και άναστηλώνοντάς τα.

Άλλ' από τινος χρόνου μπορεί πλέον να διεκδικήσει με κάθε δικαίωμα τόν τίτλο τού Αρχαιολόγου ή τούλάχιστον τού Βυζαντινολόγου. Έχει άνακαλύψει τις περίφημες τοιχογραφίες στο Δαμάντρι, πρᾶμα πού κανένας διπλωματούχος και σοφός Βυζαντινολόγος απ' όσους έπεσκέφθησαν τó Μοναστηράκι ούτε καν ύποψιάστηκε ποτέ. Η άνακάλυψη βεβαίως στάθηκε ζήτημα τύχης όπως άλλως τε είνε όλες οι μεγάλες άνακαλύψεις. Αξίζει τόν κόπο να πούμε πώς είνε.

Έκει πού διόρθωνε κάποιος μάστορας ένα παράθυρο τού Μοναστηριού, ό Δεσότης πού τόν ώδηγούσε σκέφθηκε πώς δέν είνε άπίθανο να κρυβόντουσαν κάτω απ' τούς μεταγενέστερους σοβάδες τοιχογραφίες παλιές όσο και τó κτίριο. Έβγαλε τó συγιάδακι του πού τδχει για ν' άμπολιάζει άγριελιές κι' άρχισε να ξύνει με προσοχή τά άλλεπάλληλα έπιχρίσματα, πού, όπως υπέθετεν είχαν σκεπάσει διά μέσου τών αίωνων, τά έργα τής Τέχνης. Κάτου απ' τόν πρώτο παλιό σουβά με τις στάμπες βρήκε ένα δεύτερο πολύ άρχαιότερο στρώμα με φιλέτα μονάχα. Όταν τόν άπέσπασε κι' αυτό τó στρώμα βρέθηκε ξαφνικά μπροστά στο θαύμα πού ζητούσε. Ένα κομμάτι από τοιχογραφία πολύ καλής Τέχνης. Δίχως να χάσει καιρό μετακαλεί από τήν Άγιάσο ένα Ρώσο τεχνίτην ειδικό, πού τόν είχε φέρι εκεί για να διορθώσει τήν παλιά εικόνα τής Παναγίας, κι' άφου πετάξανε τά στασίδια τής Μονής άρχισανε μαζύ τó ξεκόλλημα τών παλιών σουβάδων.

Η δουλιά έπρεπε να γίνεται με προσοχή, και έτσι χρειάστηκε να δουλέψουν από φυλακής πρώιας μέχρι νυκτός. Στις 10 τó βράδυ, κατάκοποι και πασπαλισμένοι σάν άλευράδες απ' τούς άσβέστες από κορυφής μέχρις όνύχων, καθισαν οι δυό άρχαιολόγοι να θαυμάσουν, με τά κεράκια στο χέρι, τó έργο τους. Και τί δέν είχαν να θαυμάσουν! Όλοι οι τοίχοι τού Μοναστηριού γεμάτοι από κάτω ως άπάνου τοιχογραφίες από χέρια καλών ζωγράφων τού 17ου, τού 14ου και τού 13ου αιώνας! Μεταξύ τών καλλιτέρων είνε μιά «Κοίμησις τής Θεοτόκου» και μιά «Αποκαθίλωσις», άληθινά άριστούργηματα, πού είνε ζήτημα αν υπάρχει τó ταίρι τους στο ντουιιά.

Αυτά κάνει ό Μέγας Ιάκώβος τις λίγες ώρες πού κλέβει για να... άναπαυθεί μακριά από τά πριμαντορικά του καθήκοντα και τά Ιδρύματά του, φυτεύοντας ή άμπολιάζοντας όπωροφόρα δένδρα. Θα μπορούσε κανείς να πεί, πώς ό θάνατος θα κουραστεί να τόν εύρει, αν κάποτε άποφασίσει να τόν ξεκουράσει, και θα άναγκασθεί να τόν περιμένει ώσπου να φυτέψει καμιά άμπολάδα, να τελειώσει κάποιια μελέτη μπετόν-άρμε ή καμιά άρχαιολογική άνασκαφή.

Χαρές

Οι Πολιχνιάτες κι' όλα τά γεροντοπαλλήκαρα τής περιφέρειας βρίσκονται στις χαρές τους. Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης, άνεκοίνωσε στην τελευταία του περιόδια ότι σκέπτεται να έπεκτείνει τή φιλανθρωπική δράση του και σε άλλα μέρη τής Θεοσώστου Έπαρχίας του. Για τήν περιφέρεια Πολυχνίτου ειδικώς μελετᾷ τήν ίδρυση Γηροκομείου μέσα στο Μοναστηράκι τού Δαμαντρίου, όπου οι άπόκληροι γέροι θα περνούν τά τελευταία χρόνια τής ζωής τους σά μέσα σ' ένα κομμάτι έπιγείου παραδείσου. Πώς να μñ είνε χαρούμενα τά γεροντοπαλλήκαρα τού Πολυχνίτου;

Μετεωρολογικόν δελτίον

Η μεγίστη θερμοκρασία τής σήμερον θα είνε 24 άνω τού μηδενός και έλαχίστη 18 υπό τó μηδέν. Η ύγρασία τήν πρωίαν μετρία, τήν μεσημβρίαν μεγάλη, τó άπόγευμα διόλου, τó βράδυ μεγίστη και τήν νύκτα τροπική. Η θάλασσα γαληνιαία έως τεταραγμένη. Ό ούρανός αίθριος τήν αύγήν, νεφοσκεπής τήν θην πρωινήν, σκούρος τήν μεσημβρίαν, γαλάζιος τήν 2αν άπογευματινήν και κατάμβρος τó βράδυ. Αι βροχαι θα είνε άσθενείς έως καταρρακτώδεις. Τέλος οι άνεμοι από άσθενείς έως όρμητικοί.

Η Άνοιξη

Απ' τήν Κυριακή έκανε τήν εμφάνισή τους στους δρόμους μιά ξένη ώραία σάν τήν Άνοιξη. Οι ωραιοπαθείς κύκλοι τής πόλεως μας έτέθησαν εις κίνησιν. Οι βλεπισταί καταλαμβάνουν πρωί και άπόγευμα θέσεις στα κέντρα τής προκουμίας, απ' όπου συνήθως περνᾷ ή ώραία κοπέλλα και τή χαίρουνται με τά μάτια, κάτι μάτια σάν τής γαρίδας. Η κοπέλλα βλέπει δηλ αύτή τήν πυρετώδη κίνηση και τó θαυμασμό και σά γυναίκα πού είνε καμαρώνει. Τόσο μόνο. Τί άλλο θα μπορούσε να κάνει; Κι' αν εΐτανε έλεύθερη ή καρδιά της σε ποιόν απ' τις χιλιάδες τών θαυμαστών της να τήν πρωτοκατακυρώσει;

Υγεία

Απ' τή Δευτέρα 9 Μαΐου, αν δέν κάνουμε λάθος, άρχίζει ή τακτική λειτουργία τών Ιαματικών θαλασσίων λουτρών, ως και τών τοιούτων καθαριότητος, τού Λουτροθεραπετηριού Μυτιλήνης τής Λεωφόρου Βενιζέλου. Φέρομεν εις γνώσιν τών πασχόντων συμπολιτών τó εύχάριστον γεγονός άλλα και τών γερών τοιούτων, δεδομένου ότι τó Λουτροθεραπετηριον διαθέτει και λουτήρας καθαριότητος, τούς όποιους δέν πρέπει να άποφεύγει κανείς αν δέν έπιθυμεί να άρχίσει Ιαματικά λουτρά.

Έχουνε καιρό

Λίαν εύεργετική για τούς ξενόχτηδες και τούς ύπναράδες ή άστυνομική διαταγή τής ένάρξεως τών έξοχικών πρωτομαγιάτικων γλεντιών μετά τήν 11ην πρωινήν.

— Ξύπνα, τεμπέλαρε να φύγουμε.

— Τί να κάνω, βρέ γυναίκα να ξυπνήσω απ' τις έννιάμιση; Έχουμε καιρό.

Βρίσκουμε πώς τó σωτήριο μέτρο πρέπει να θεσπισθεί διά Νόμου για κάθε πρωτομαγιά. Μιά πού με τó αυτοκίνητο μπορεί κανένας να βρίσκεται μέσα σε μιάν ώρα τριάντα χιλιόμετρα μακριά, δέν υπάρχει κανένας λόγος να ξυπνάει απ' τ' άγρια μεσάνυχτα και να φορτώνεται καλαθοφύλακες γεμάτες κεφτέδες και σφουγγάτα. Και οι ρομαντικοί τί θα γενούν; Να συμμορφωθούν άπλως με τήν εξέλιξη τού Πολιτισμού. Δέν είνε δά και κανένα σπουδαίο πρᾶμα ή Φύση αύτή τήν έποχή. Χειμώνας είνε ακόμα. Η Άνοιξις άργεί. Όταν έρθει με τó καλό μπορούν οι λάτρες τών κουραστικών πρωτομαγιάτικων έθίμων να άρουν όποια άβγή θέλουν τις καλαθοφύλακες των και να πάν να άπολαύσουν τήν πρασινάδα, τ' άηδόνια και δ,τι άλλα θέλγητρα έχει ή έξοχη. Κανένας δε θα σκεφθεί να τούς έμποδίσει.

Βοήθειά τους

Από τούς Άγίους Τόπους επανέκαμψαν οι δυό τρεις συμπατριώτες προσκυνητάδες, πού είχανε μετάσχει τής Πασχαλιάτικης έκδρομής τών Μακεδόνων και Θρακών. Οι χατζήδες, γεμάτοι ένθεον ζήλον έφεραν και μοίρασαν στους γνωστούς και συγγενείς των άγιον φώς σταυρέλια, πατρεμά κλπ. άναμνηστικά τού Άγίου Τάφου.

Νά λοιπόν πού υπάρχουν ακόμα και στα χρόνια μας εύτυχείς άνθρωποι, πού μπορούν και ταξιδεύουν έστω και για τή σωτηρία τής ψυχής των.

Παρεξήγησις

Σε μιά απ' τις τελευταίες του έκδρομές ό Φυσιολατρικός πέραςε κι' απ' τή Μόρια. Στην άγορά τού χωριού τά μέλη τού Συλλόγου άντελήφθησαν ότι δηλ ή Μόρια σñ γυναίξι και τέκνοις ακολουθοῦσε πίσω τους. Εΐχε συμβεί παρεξήγησις. Εΐδαν τόν κ. Τάκη Λαλέλη τó χοντρό με τή φανελίτσα του και τά γκόλφ και τόν περάσανε για τόν έγγώριο Τζιμ Λόντο, πού έρχότανε να παλαίσει στο χωριό. Δικαιολογημένη παρεξήγησις αν ληφθούν υπ' όψιν αι άθλητικά διστάσεις και ή Ηράκλεια κορμοστασιά τού άγαπητού μας φιλάθλου.

Κρίμα!

Στην Άθήνα βρίσκεται και είνε παραστάσις ό Τουρκος όπνωτιστής Ζατί Σουγκιάρ μαζύ με έφτα συναδέλφους του. Τί κρίμα να μñ έχει βάλει ακόμα μπρός ό ραδιοκομπός τών Άθηνών! Θα πητε τί θάν άκούγαμε από όπνωτιστικές παραστάσεις; Τό ρουχαλιτό τών όπνωτιστών.